

[Poul Hartling.]

Petersen jo ser på tingene gennem de briller, som han nu engang er forsynet med, og de forvrider jo kendsgerningerne lidt for ham. Det minutiøse forarbejde, som NATO har udført for denne konference, kan ikke sådan med en håndbevægelse fejes til side. Vi har i NATO gjort det muligt, at vi nu kan komme videre. Realiteten er, at konferencen nu kommer i gang. Realiteten er, at dette ikke kunne ske uden det omhyggelige forarbejde, som NATO har udført. Man kunne måske endda vove at påstå, at NATO-samarbejdet har forberedt konferencen grundigere og ivrigere, end Østlandene har præsteret det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Det kan gøres kort. Hr. Poul Hartling mener ikke, at Brandt i realiteten har brudt med NATO. Så vil jeg godt spørge hr. Poul Hartling: hvornår har NATO tilbagekaldt de Parisaftaler, som jeg talte om? Hvornår er de tilbagekaldt? Jeg har ikke læst om det. Måske har hr. Poul Hartling læst om det.

Dernæst: NATOs minutiøse forarbejde — det er da højst tænkeligt. Jeg tvivler ikke om, at det er blevet drøftet meget minutiøst i NATO, og jeg beklager da meget, hvis jeg har tillagt både den forrige og den nuværende regering for megen ære. Jeg troede, at Danmark havde indlagt sig fortjeneste inden for NATO ved at være et af de lande, som gik stærkt ind for denne konference og overvandt nogen, skal vi sige træghed hos andre. Men bevar mig vel, jeg kan da godt tage den ros tilbage, hvis det er nødvendigt, hvis den er urigtig.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Under den foregående sag på dagsordenen, jeg tror, det var hr. Gert Petersen, der beklagede lidt, at de fredelige emner samlede lidt mindre interesse end de mere militante situationer. Jeg er da glad for, at vi i forretningsordenen har en bestemmelse om, at halvdelen skal være til stede ved afstemninger, og om, at der ikke kan foretages beslutninger i denne sag; ellers kunne regeringen være væltet ved debattens begyndelse med 5 stemmer mod 3, men det skete altså ikke, og det er jeg glad for.

Jeg vil gerne meget stærkt tilslutte mig det, som hr. Søgaard næsten lod hele sin tale handle om — dette mener jeg som noget positivt, fordi jeg synes, det er noget helt afgørende, og det var det samme, som hr. Gert Petersen sluttede debatten med, men unægtelig med det modsatte synspunkt — nemlig at NATOs opgave, det vestlige sikkerhedssystems opgave, har haft den dobbelte funktion af sikkerhed og afspænding. Jeg synes, det er helt nødvendigt at få det slået fast i en debat som denne, og jeg synes, det er godt at få det sagt så stærkt, som hr. Søgaard gjorde det her i dag ved debattens begyndelse.

Dernæst vil jeg gerne prøve at svare på nogle af de spørgsmål, hr. Knud Østergaard stillede mig. Jeg vil gerne sige til indledning, selv om jeg ikke skal forsøge at takke på vegne af den kommende tyske regering, at når hr. Knud Østergaard ud fra sit politiske standpunkt ligesom tolker valget derhen, at nu er Tyskland endelig vundet for demokratiet, så siger det ikke alene noget om tysk demokrati, det siger også noget om dansk demokrati, når det bliver sagt i denne sammenhæng og på denne måde. Og det er noget, som vi kan glæde os over, at vi har råd til i en debat som denne at sige tværs over grænserne, at vi synes, der er nogen, som fører en ganske fornuftig politik på det felt, og derfor er vi beroliget ved, at de kan få lov at føre den videre.

Hr. Knud Østergaard anstillede nogle betragtninger over motivet, og det er ganske rigtigt, at motivet er, at jeg synes, her ligesom var en mulighed for, at vi ved at få en redegørelse, ved at få en debat en lille smule mere satte fokus på, altså, selv om vi ikke skal tro, det er det, der optager sindene voldsomst, dog en lille smule mere få denne debat i gang og måske også få den til at gå en lille smule mere ind i den politiske debat rundt omkring på møderne i den kommende tid. Det kan være, jeg er lidt for optimistisk, men det er i hvert fald motivet, når jeg bliver spurgt.

Derimod var motivet ikke, at nu kan vi slå af på sikkerheden — jeg tror, det er nogenlunde rigtigt citeret. Jeg vil gerne minde hr. Knud Østergaard om, at jeg i det indlæg, jeg kom med i går, sagde, at det afgørende er, at der ikke bliver tale om ensidige svækkelser, det vil ikke fremme den videre